

di eller på en kursværdi, hvori selskabets mulighed for at uddele udbytte indgår.

Endvidere skal erklæringen omtale hensigtsmæssigheden af den eller de anvendte metoder i det foreliggende tilfælde, og oplyse, hvilke værdier hver af de anvendte metoder resulterer i. Ligeledes må erklæringen indeholde en udtalelse om den betydning, der tillægges de anvendte metoder i forhold til hinanden ved værdifastsættelsen.

Endelig skal ifølge direktivet de sagkyndige på samme måde som bestyrelsen i fusionsredegørelsen efter forslagets § 134 b omtale eventuelle særlige vanskeligheder, der er forbundet med vurderingen.

Forslagets § 134 c, stk. 3, gennemfører direktivets art. 10, stk. 2. Der er her tale om et mindstekrav til udtalelsens indhold. Finder vurderingsmændene, at det ikke er tilstrækkeligt blot at opfylde mindstekravene, kan de give supplerende oplysninger i udtalelsen.

Art. 13 om kreditorbeskyttelse sætter vide grænser for, hvorledes de enkelte lovgivninger indretter regler til sikring af fordringer ved fusionen. Der skal dog i det mindste bl.a. fastsættes en ordning til sikring af såvel ophørende selskabers kreditorer, som kreditorerne i det fortsættende selskab. Kerne i den foreslåede ordning, er en erklæring fra vurderingsmændene om, hvorvidt fusionen kan antages at medføre en forringelse af muligheden for fyldestgørelse af kreditorerne i hvert af de fusionerende selskaber. Erklæringerne for de respektive selskaber skal tage udgangspunkt i en vurdering af selskabet som »going concern« i modsætning til selskabets realisationsværdi. Erklæringen skal indeholde en vurdering af det fortsættende selskabs økonomiske stilling som følge af fusionen set på baggrund af de ophørende selskabers økonomiske stilling for fusionen, beskaffenheden af fordringerne i hvert selskab samt omstændighederne i øvrigt.

Til § 134 d

Direktivet foreskriver i art. 6, at fusionsplanen skal offentliggøres for hvert af de fusionerende selskaber i overensstemmelse med medlemsstaternes regler om offentliggørelse af selskabsdokumenter i l. selskabsdirektivs art. 3.

Den i AL § 134 nævnte fusionsoverenskomst skal ifølge de gældende regler først indsendes til aktieselskabsregisteret, efter at fusionen er vedtaget.

Den i art. 6 foreskrevne »forhånds-offentliggørelse« af fusionen har særlig betydning for kreditorernes retsstilling, jfr. bemærkningerne til forslagets § 134 g, men tjener naturligvis også til at sik-

re, at aktionærerne i de fusionerende selskaber får kundskab om vilkårene for den fusion, der er aftalt mellem bestyrelserne.

Ifølge forslagets § 134 d, stk. 1, skal ikke alene fusionsplanen, men også den i § 134 c, stk. 4, nævnte erklæring indsendes. For sidstnævnte dokumentets vedkommende er der ikke fastsat nogen indsendelsesfrist, idet det af forslagets § 134 e, stk. 4 og 5, alene fremgår, at denne erklæring, sammen med de øvrige dokumenter i §§ 134 b og c, skal kunne fremlægges i hvert enkelt selskab en måned før den generalforsamling, hvor beslutning om fusion skal træffes, og at denne generalforsamling tidligst må afholdes en måned efter det tidspunkt, hvor modtagelsen af såvel fusionsplanen som denne erklæring er bekendtgjort.

Det enkelte selskab kan vælge tidspunktet for indsendelsen af § 134 c, stk. 4-erklæringen. Er erklæringen udarbejdet i forbindelse med fusionsplanens underskrivelse, kan de to dokumenter således indsendes samtidig.

På tidspunktet for den tidligste bekendtgørelse efter § 134 d, stk. 2 får kreditorer dels kundskab om den planlagte fusion, dels åbnes der mulighed for, at de i aktieselskabsregisteret kan gøre sig bekendt med de indsendte dokumenter, herunder i visse tilfælde erklæringen efter § 134 c, stk. 4. For yderligere at sikre, at kreditorerne skaffes overblik over deres retsstilling, er det i § 134 d, stk. 2, bestemt, at bekendtgørelsen skal nævne kreditorernes rettigheder efter forslagets §§ 134 g (retten til at anmelde fordringer) og 134 e (retten til at få tidspunktet for fusionens beslutning oplyst af selskaberne), når § 134 c, stk. 4-erklæringen går ud på, at kreditorernes mulighed for fyldestgørelse må antages at blive forringet ved fusionen. I bekendtgørelsen skal det således nævnes, at kreditorernes stilling antages at blive forringet som følge af fusionen, at kreditorerne kan kræve sikkerhed, at krav skal anmeldes inden en måned efter beslutningen om fusion er truffet i alle selskaber og at kreditor kan forlange dette tidspunkt oplyst. Den nævnte vurdering af erklæringens indhold påhviler aktieselskabsregisteret.

Til § 134 e

Direktivet tilsigter at sikre, at aktionærerne i hvert af de fusionerende selskaber får lejlighed til at tage stilling til fusionen, og foreskriver derfor i art. 7, at fusionen skal vedtages af generalforsamlingen i hvert af de fusionerende selskaber. Det gælder ikke ubetinget i det fortsættende selskab.